

Parlamentul României
Camera Deputaților

1/3746/v8
d.11.2013

OPINIE
privind
propunerea de Directivă a Parlamentului European și a Consiliului
privind facturarea electronică în domeniul achizițiilor publice
COM (2013) 449

Având în vedere Tratatul de la Lisabona, în special art. 5 și 12 al TUE și Protocoalele nr. 1 și 2 anexate tratatului,

Având în vedere Constituția României, republicată, în special art. 148,

Având în vedere Hotărârea Camerei Deputaților nr.11/2011,

Luând în considerare proiectul de opinie adoptat de Comisia pentru buget, finanțe și bănci, în ședința din 25.09.2013,

Luând în considerare proiectul de opinie adoptat de Comisia pentru industrii și servicii, în ședința din 25.09.2013,

Luând în considerare proiectul de opinie adoptat de Comisia pentru politică economică, reformă și privatizare, în ședința din 18.09.2013,

Luând în considerare proiectul de opinie adoptat de Comisia pentru tehnologia informației și comunicațiilor, în ședința din 18.09.2013,

Luând în considerare punctul de vedere al Guvernului României exprimat prin nota guvernamentală din 13.09.2013,

Luând în considerare proiectul final de opinie adoptat de Comisia de afaceri europene în ședința din 22.10.2013,

Având în vedere aprobarea Biroului Permanent al Camerei Deputaților din 28.10.2013,

Camera Deputaților, în conformitate cu prevederile art. 40 din Hotărârea Camerei Deputaților nr. 11/2011 din data de 27 aprilie 2011, adoptă prezenta **opinie**:

Camera Deputaților salută propunerea de directivă, cu următoarele observații:

- Posibilitatea prevăzută în directivă pentru autoritățile contractante și entitățile contractante de a accepta facturile electronice care respectă alte standarde decât standardul european comun, precum și facturile pe suport de hârtie, cu excepția cazului în care se prevede altfel în legislația națională, este de natură să contribuie la reducerea costurilor de aplicare.

- Obiectivul directivei vine în principiu în sprijinul microîntreprinderilor și întreprinderilor mici și mijlocii, dar ar fi de dorit ca interesele lor să fie ocrotite prin adoptarea unei soluții care să fie accesibilă în mod real și ușor de preluat pentru toți utilizatorii, atât din punctul de vedere al costurilor, cât și al tehnologiei utilizate.
- În România facturarea electronică este permisă prin Codul Fiscal de o manieră flexibilă. Astfel, pentru ca o factura să fie considerată factură electronică, aceasta trebuie să fie emisă și primită în format electronic, tipul formatului electronic al facturii fiind opțiunea persoanelor impozabile. Chiar și facturile create pe suport de hârtie care sunt scanate, trimise și primite în format electronic sunt considerate facturi electronice.
- Fiecare persoană impozabilă stabilește modul de garantare a autenticității originii, a integrității conținutului și a lizibilității facturii. Acest lucru poate fi realizat prin controale de gestiune care stabilesc o pistă fiabilă de audit între o factură și o livrare de bunuri sau prestare de servicii sau prin orice alte tehnologii cum ar fi o semnătură electronică avansată sau un schimb electronic de date, în cazul în care procedurile utilizate garantează autenticitatea și integritatea datelor.
- În transpunerea și implementarea propunerii de directivă este necesar ca standardizarea prevăzută să confere procesului de facturare electronică o flexibilitate maximă, reținându-se doar acele elemente strict necesare garantării autenticității.
- Este necesară abordarea coerentă a implementării din punct de vedere al capacității tuturor statelor membre de a aplica în mod coordonat și pe deplin prevederile directivei.
- Așa cum reiese și din hotărârea Curții Europene de Justiție în cauza C-271/12 - *Petroma Transports SA și alții / Statul belgian* din 8 mai 2013, autoritățile naționale pot avea puncte de vedere diferite în ce privește interpretarea condițiilor de conținut al facturilor ce conferă dreptul de deductibilitate al TVA, precum și la modul de furnizare a unor asemenea informații.
- Mai mult, așa cum reiese din Deciziile Curții în cauzele conexe 123/87 și 330/87 *Jeunehomme și „EGI” / Statul belgian*¹, autoritățile fiscale au dreptul de a solicita informații suplimentare în facturi pentru a se asigura că TVA este colectată corect și legal și pentru a permite în final verificarea. În același sens, deși Directiva a VI-a (77/388/EEC) prevede că anumite elemente sunt obligatorii pentru ca o factură să confere dreptul de a deduce TVA, solicitarea unor asemenea elemente nu poate fi de natură a face dreptul de deducere practic imposibil sau excesiv de dificil. (*Jeunehomme și „EGI”*).
- Această jurisprudență europeană este de natură să semnaleze faptul că elementele de conținut solicitate unei facturi sunt supuse interpretării ce poate da naștere la situații conflictuale.

---

¹ [1988] ECR 4517

- Propunerea de directivă ar trebui să conducă la o standardizare care să conțină un dispozitiv de interpretare extins, eventual cu luarea în considerare a particularităților sistemelor de drept financiar-contabil ale fiecărui stat membru.

Prezenta opinie este adresată președinților Parlamentului European, al Consiliului și, respectiv, al Comisiei Europene, precum și Guvernului României.

PREȘEDINTE

Valeriu Ștefan ZGONEA

